

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
АВТОТРАНСПОРТНИЙ КОЛЕДЖ
НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ДНІПРОВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Директор Автотранспортного коледжу
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

В.Л.Беседін

2018 року

Наказ Автотранспортного коледжу
НТУ «Дніпровська політехніка»

№ 1 від «15» 04 2018р.

ПОЛОЖЕННЯ

про організацію виховної роботи

Автотранспортного коледжу
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

Дніпро
2018

1 Загальні положення

1. Це Положення регламентує діяльність Педагогічного колективу щодо організації виховної роботи серед студентської молоді.

2. Виховна робота проводиться відповідно науково-теоретичних й методологічних засад національного виховання втілених в Концепції національного виховання.

3. Освітня і виховна діяльність Педагогічного колективу знаходиться у тісному взаємозв'язку, доповнюючи і збагачуючи одна одну. Вивчення загальноосвітніх, соціально-гуманітарних дисциплін спрямовується на досягнення мети формування у студентів національної самосвідомості, патріотизму, правової і економічної грамотності, соціальної активності, загальної культури особистості, що базується на надбаннях української та світової культури.

4. З метою вдосконалення системи виховної роботи і наближення її форм і методів до потреб сьогодення, постійно вести пошук нових педагогічних технологій, які сприяли б створенню середовища, що розвиває, навчає і виховує.

5. Згідно з Концепцією виховна робота має бути спрямована на успадкування студентською молоддю духовних надбань українського народу, досягнення високої культури міжнаціональних взаємин, формування в молоді рис громадянина України, духовності, художньо-естетичної, правової, екологічної та гендерної культури.

6. Виховна робота, що проводиться у коледжі за межами аудиторій повинна забезпечити актуалізацію теоретичних знань студентів, спрямовувати їх у практичну площину, формувати їх соціальну зрілість.

2 Планування виховної роботи

Система виховної роботи передбачає цілісність виховного процесу протягом всього періоду навчання студентів і його ступеневий характер. Це сприяє розвитку системи поетапного виховного впливу відповідно віку та розвитку студентів, вимагає комплексного підходу до планування виховної роботи.

Структура планування виховної роботи включає:

- перспективний план виховної роботи;
- план виховної роботи відділення;
- план виховної роботи в навчальній групі;
- план виховної роботи у гуртожитку;
- план спортивно-масових заходів;
- план масових заходів бібліотеки;
- плани позааудиторної роботи (гуртки).

2.1 Перспективний план

Перспективний план визначає пріоритетні завдання виховної роботи педагогічного колективу, серед студентів, зокрема:

- всебічний розвиток особистості, виховання моральності, національної самосвідомості та людської гідності;
- формування світоглядної правової, духовної, політичної, екологічної культури;
- забезпечення умов для фізичного розвитку і зміцнення здоров'я, утвердження здорового способу життя;
- прилучення до літератури, музики, образотворчого мистецтва, народної творчості, здобутків української та світової культури;
- організацію заходів, спрямованих на попередження та запобігання розвитку різних форм асоціальної поведінки студентів;
- використання кураторами нових технологій виховної роботи, в основі яких лежить особистісно зорієнтований підхід до студента;
- створення умов вільного розвитку творчих здібностей студентів через забезпечення роботи гуртків, клубів, а також розвитку студентського самоврядування.

2.2 Планування виховної роботи куратора

Основна мета планування – забезпечити науковий підхід до виховного процесу і таку його організацію, яка дозволить визначити оптимальні шляхи і способи впливу на колектив студентської групи і на кожного зокрема.

До планування виховної роботи в навчальній групі ставиться ряд вимог:

1. Цілеспрямованість. Весь зміст плану повинен виходити з основної мети і бути спрямованим на реалізацію завдань національного виховання. План повинен забезпечити єдність мети, завдань, змісту, організаційних форм і методів виховної роботи з групою.

2. Відповідність його змісту, організаційних форм і методів виховної роботи віковим та індивідуальним особливостям студентів. Врахування цих особливостей відбувається за такими напрямками: зміст виховної роботи - розширення загального світогляду, розвиток духовних, моральних, правових, естетичних та інших понять; методи виховання - перехід від роз'яснення куратора до самостійного аналізу явищ суспільного життя; форми виховної роботи - перехід від індивідуальних і групових бесід до диспутів і конференцій.

3. Систематичність і наступність: поступове ускладнення завдань і форм виховної роботи, враховувати успіхи в розвитку студентів, самостійність та ініціативу, розширювати самоврядування.

4. Реальність: всі заходи повинні мати конкретну назву і педагогічне обґрунтування.

5. Узгодженість плану з плануванням роботи всіх підрозділів навчального закладу, що беруть участь у виховному процесі (загальний план виховної роботи навчального закладу, гуртожиток, бібліотека, гуртки, клуби за інтересами та ін.).

Продумуючи систему виховної діяльності, зміст і шляхи її реалізації, слід дотримуватись таких вимог:

- урахування актуальних питань у галузі народної освіти та виховання, плану роботи навчального закладу;

- цілеспрямованості, конкретності, розумної насиченості, опори на інтереси студентів;
- поєднання словесних, наочних і практичних форм і методів виховання;
- відповідності форм і методів виховання віковим особливостям студентів і рівню їх вихованості;
- урахування ювілейних і суспільно-політичних дат, подій у житті України;
- єдності педагогічного керівництва і самостійності студентів.

Названі вимоги до плану є одночасно і критеріями його оцінки. Якщо всі ці вимоги враховані, то план роботи буде змістовним і матиме високу виховну значущість. У той же час складання плану - процес творчий. Творчість може виявлятися у структурній і змістовній різноманітності планів, що зумовлюється різним складом студентів, досвідом куратора.

Складаючи план, куратор продумує конкретні форми і методи громадянсько-патріотичного, морального, трудового, естетичного, фізичного виховання, добирає найбільш ефективні засоби виховного впливу.

Важливим елементом планування є систематичний облік і аналіз результатів виховної роботи. Це дає можливість куратору творчо підходити до організації виховного процесу і вчасно коректувати його.

План не повинен перевантажувати студентів різними заходами. Захоплення надмірною кількістю заходів породжує в студентів байдужість до них, формалізм, коли той чи інший захід виконується як черговий і не стає подією в житті студентів.

Важливе значення має систематичний облік роботи, що передбачає виявлення рівня вихованості студентів, оцінку поведінки групи і окремих студентів.

3 Мета і завдання виховання студентів коледжу

Формування національної інтелігенції, сприяння збагаченню й оновленню інтелектуального генофонду нації, виховання її духовної еліти - це мета, що стоїть перед вищими навчальними закладами на одному рівні з підготовкою висококваліфікованих фахівців. Досягнення мети виховання можливе лише за умови комплексному підходу і залучення до ідеї роботи адміністрації, органів студентського самоврядування.

Система заходів з виховання студентів коледжу базується на основних положеннях Концепції національної системи виховання з урахуванням органічного взаємозв'язку процесу навчання та виховання.

Розроблені концептуальні засади виховання студентів коледжу охоплюють головну мету, цілі і завдання виховної роботи, ідейне підґрунтя, основні напрямки і засоби досягнення мети; визначають, які соціально-епічні й духовні риси необхідно прищеплювати студентам коледжу; вони також ураховують рішення адміністрації, накази та розпорядження директора, розпорядження зав. відділень, рішення профкому. Також виховна робота зі

студентами в коледжі орієнтується на кращі зразки досвіду українських та світових вищих навчальних закладів.

Головною метою виховання, на досягнення якої спрямовано зусилля викладацького колективу, громадських організацій, є формування цілісної і гармонійно розвиненої особистості з високою національною самосвідомістю. Така особистість - це насамперед громадянин української держави, її патріот, гуманіст, для якого пріоритетом є загальнолюдські й загальнодержавні цінності, це людина з високою фаховою підготовкою й широким світоглядом, розвинутим інтелектом, належним рівнем загальної, політичної та правової культури. Отже, ідеться про необхідність систематичного і цілеспрямованого виховання національного типу особистості, формування в неї національної свідомості і самосвідомості, завдяки чому досягається духовна єдність поколінь, наступність національної культури і безсмертя нації.

3.1 Принципи виховного процесу

До принципів, на яких базуються цілі та завдання виховання, належать:

- гуманізм і толерантність, повага до студентів, їхніх ціннісних орієнтацій і переконань, політичних симпатій, релігійних уподобань;
- урахування індивідуальних нахилів і здібностей студентів, рівня їхнього інтелектуального та загальнокультурного розвитку, специфіки курсу навчання і майбутньої спеціальності;
- партнерство як форма стосунків між викладачами і студентами, співпраця у розв'язанні питання навчання, відпочинку, побуту, широке використання можливостей профкому студентів, підтримка і стимулювання студентських ініціатив;
- єдність навчання і виховання, що передбачає добросовісне виконання кожним студентом своїх функціональних обов'язків і громадських доручень, участь у науково-дослідній роботі та громадському житті групи, відділення і коледжу;
- пріоритет загальнолюдських цінностей, їх органічне поєднання з національними цінностями.

3.2 Основні завдання, спрямовані на досягнення мети виховання

Досягнення мети виховання передбачає розв'язання таких завдань:

- забезпечення умов для самореалізації особистості відповідно до її здібностей, власних і суспільних потреб та інтересів;
- розвиток світоглядної культури молодої людини, її ціннісних орієнтацій і створення умов для вільного світоглядного вибору;
- формування патріотизму і національної свідомості, поваги та любові до шанування її історії та належне оволодіння державною мовою;
- розвиток інтернаціональних почуттів, створення умов для розширення і поглиблення знань про події у світі, специфіку життєдіяльності інших держав і суспільств, утвердження поваги до звичаїв, традицій, культури народів світу;
- професійне виховання, яке передбачає становлення юнаків і дівчат як досвідчених фахівців, котрі досконало володають професійними знаннями,

вміють творчо застосовувати їх на практиці, приймати нестандартні рішення, готових до роботи в умовах ринкових відносин;

- уведення молодих людей у світ господарського, соціального, політичного, культурного досвіду цивілізації і свого народу;

- виховання правової культури, а саме - поваги до Конституції, законодавства України, державної символіки, знання та додержання правових норм і принципів;

- формування моральної й естетичної культури, утвердження у свідомості молодих людей принципів загальнолюдської моралі розвиток зрілих естетичних смаків, потреб та інтересів, вироблення вміння правильно оцінювати і творити добро та красу;

- охорона і забезпечення розвитку повноцінного фізичного, психічного та духовного здоров'я юнаків та дівчат;

- розвиток екологічної культури, розуміння необхідності гармонії між людиною і природою та її додержання на практиці, у тому числі в майбутній професійній діяльності студентів;

- формування навиків соціальної активності, творчої ініціативи, підприємництва та особистої відповідальності за прийняті рішення та вчинки;

- виховання потреби в активній протидії виявам антигромадської поведінки, правопорушень, бездуховності, аморальності;

- оволодіння результативними методами та навиками набуття нових знань, формуватися потреби у постійному інтелектуальному, духовному і моральному збагаченні та самовдосконаленні.

Виховна робота в коледжі несумісна з пропагандою насильства, жорстокості, міжнаціональної ворожнечі людиноненависницьких теорій, поглядів, спрямованих на підрив державних інтересів України, та має світський характер.

4 Зміст основних напрямів виховної роботи

Процес формування світоглядної культури здійснюється на плюралістичній основі й, передбачає вільне світоглядне самовизначення кожної молодої людини.

Реалізація зазначеного та основних завдань і принципів виховної роботи в коледжі здійснюється в таких пріоритетних напрямках виховання:

4.1 Духовне та моральне виховання студента

Духовне та моральне виховання студента це складна інтегральна система формування його особистісних якостей, які характеризують ступінь розвитку і саморозвитку моральних цінностей, переконань, мотивів, знань, умінь, почуттів і здібностей, що їх студент виявляє в різних ситуаціях морального вибору та моральної діяльності в порівнянні з тими високогуманними цінностями, принципами, правилами, які в сучасному соціокультурному середовищі заведено вважати нормативними або ідеальними. Таким вихованням забезпечується засвоєння студентами моральної культури суспільства, норм поведінки, міжлюдських стосунків, сприйняття їх як

правил, що регулюють власну життєдіяльність, усвідомлення критеріїв добра і зла. У результаті морального виховання досягається єдність етичних знань, моральних почуттів та переконань і потреб у високоморальних вчинках. Важливим показником міри моральності особистості є ступень зрілості її основних моральних рис, таких як совість, честь, гідність, доброта, відповідальність, сором, дисциплінованість, принциповість. Висока моральність це завжди єдність слова і діла, чесність і порядність, сумлінне виконання людиною синівських, професійних, громадянських обов'язків, вірне служіння Україні. Втілюється моральність у конкретних вчинках, діях індивіда незалежно від сфери їх вияву.

У моральному вихованні поєднуються принципи і норми загальнолюдської моралі та національної моральної цінності. Моральне виховання пов'язане з правовим вихованням. Поєднуючись, вони забезпечують формування культури людської поведінки.

Студент є носієм певної моралі і виховується як під час навчально-виховного процесу, так і середовищем особистого буття. У зв'язку з цим важливу роль відіграють соціогуманітарні дисципліни, бесіди на моральну тематику, зустрічі з видатними особистостями, читання художньої літератури, неухильне додержання правил внутрішнього розпорядку коледжу.

Отже, у процесі організації життєдіяльності студентів у культурно-освітньо-виховному просторі коледжу складається система цілей, які орієнтують педагогічний колектив на розвиток виховання студента передусім як громадянина, як фахівця, як високоморальної, інтелігентної, творчої, конкурентоспроможної особистості, як культурної людини.

Виховання студента, як *громадянина*, передбачає становлення патріота, тобто людини з активною громадянською позицією, орієнтованої на демократичні цінності та свободи, здатної до захисту права та виконання своїх громадянських обов'язків, відображених у Конституції України.

Виховання студента як фахівця орієнтовано на розвиток:

- глибокої зацікавленості любові до вибраної професії, професійної самосвідомості, ерудиції та компетенції; усвідомлення професійного інтересу й відповідальності;
- здатності ставити творчі та ефективно розв'язувати професійні завдання у вибраній сфері професійної діяльності; готовності приймати нестандартні рішення;
- відкритості для нових досягнень науки, техніки і практики.

Важливу роль у цьому процесі відіграє особистість викладача, насамперед дисциплін фахового спрямування.

Виховання студента як високоморальної особистості має на меті розвиток:

- високого рівня моральних чеснот (чесності, обов'язку, відповідальності, доброзичливості тощо);

- моральної культури, включаючи розуміння високоморальних національних і загальнолюдських цінностей;
- гуманістичних поглядів, переконань і світогляду.

Виховання студента як інтелігентної особистості спрямовано на розвиток:

- високої культури спілкування та поведінки;
- високого рівня ерудиції;
- системності та критичного мислення;
- естетичної, художньої культури;
- прогресивних поглядів та переконань;
- толерантності і поважного ставлення до людей іншої національності та інших поглядів і переконань.

Виховання студента як творчої особистості передбачає розвиток:

- методологічної, дослідницької культури;
- творчо-пошукових умінь та здібностей;
- здібностей як до індивідуальної, так і до колективної творчості у вибраній сфері професійної діяльності;
- здібностей до креативного, системного застосування знань у розв'язанні професійних теоретичних і практичних завдань.

Виховання студента як конкурентоспроможної особистості ставить за мету розвиток:

- працьовитості;
- стресостійкості;
- неперервного професійного саморозвитку;
- комунікативних і лідерських якостей;
- етично-правової відповідальності;
- уміння виконувати та завершувати роботу на високому якісному рівні;
- прагнення постійно підвищувати свій рівень інформаційної культури.

4.2 Національне виховання

Національне виховання - це історично обумовлена і створена самим народом система ідей, поглядів, переконань, ідеалів, традицій, звичаїв та інших форм соціальної практики, спрямованої на організацію життєдіяльності молоді, виховання її у дусі природно-історичного розвитку матеріальної і духовної культури нації. Система виховання ґрунтується на ідеях національного світогляду, філософії, ідеології, а не на ідеях якогось учення чи якоїсь партії, громадсько - політичної організації. Національна система виховання ґрунтується на засадах родинного виховання, народної педагогіки, наукової педагогічної думки, що ввібрали в себе надбання національної виховної мудрості. Вона охоплює ідейне багатство народу, його морально-естетичні цінності, трансформовані в засобах народної педагогіки, народознавства, принципах, формах і методах організації виховного впливу на молодь (теоретичний аспект), а також постійну і

систематичну виховну діяльність сім'ї, державних і громадських навчально-виховних закладів, осередків (практичний аспект).

Національне виховання ґрунтується на таких фундаментальних принципах, як природовідповідальність, народність, етнізація виховання, гуманізм, демократизм, зв'язок виховання з життям, трудовою діяльністю народу,

поєднання педагогічного керівництва із самодіяльністю студентів, реалізація народознавчого, людинознавчого й особистісного підходів у процесі навчання і

4.3 Патріотичне виховання

Патріотичне виховання - його метою є формування у студентів поваги та любові до Батьківщини, відданості, готовності захищати, збагачувати особистою працею, максимально сприяти вивченню та досконалому володінню державною мовою. Принципово важливим є вивчення історії, культури, традицій, звичаїв України, кращих досягнень у галузях науки, освіти, техніки, мистецтва як минулого, так і сучасності. Патріотичне виховання здійснюється з урахуванням специфіки навчальних дисциплін на лекціях, семінарах, практичних заняттях та у позааудиторний час.

Значний виховний потенціал мають такі дисципліни, як історія України, українська мова, культурологія, дисципліни професійної підготовки.

Патріотизм - це поєднання знань, почуттів і дій. Патріотичне виховання не протиставляється, а органічно доповнюється національним та інтернаціональним вихованням. У процесі патріотичного виховання культивуються кращі риси української ментальності - любов до України, працелюбність, індивідуальна свобода, зв'язок із природою, щирість і доброта, гостинність, повага до рідних та ін. Істинний патріот - це завжди людина національно зріла.

Інтернаціональне виховання - це залучення молодих людей до економічних політичних культурологічних та інших цінностей, створених народами світу, формування поваги до міжнародного суспільного досвіду, бажань і вмінь його переймати, допомагати представникам інших етносів, суспільств та держав у розв'язанні наявних питань і проблем. Однією з базових основ цього напрямку виховання є кількісне і якісне зростання обсягу знань студентів про інші етноси (народи), держави, суспільства, їхні досягнення у різних сферах людської життєдіяльності. Важливо під час навчального процесу постійно наголошувати на інтернаціональному характері науки, звертати увагу на співпрацю народів і держав у розв'язанні проблем глобального характеру.

Важливе значення для формування у молодих людей інтернаціональних почуттів має вивчення іноземних мов, упровадження в навчальний процес європейських технологій навчання і критеріїв оцінок знань.

Інтернаціональне виховання органічно доповнює патріотичне виховання, допомагає глибше усвідомити місце і роль України у світі, чіткіше визначити шляхи її інтеграції у європейське і світове співтовариства.

4.4 Правове виховання

Правове виховання - це формування соціально зрілої, відповідальної поведінки юнаків та дівчат на основі знань, норм і принципів чинного законодавства України, поваги до прав і свобод інших людей, шанобливого ставлення до державних символів. Правова культура особистості невід'ємна від активної протидії особам, організаціям і установам, що порушують закони, зазіхають на територіальну цілісність і незалежність України, завдають збитків державі та її громадянам.

Важливим складником цього напрямку виховання є правова освіта, яка забезпечується викладанням основ права, пропагандою чинного законодавства викладачами коледжу, організацією зустрічей студентів з працівниками правоохоронних органів, проведенням "круглих столів", вечорів запитань і відповідей, виставок тематичної літератури.

Важливим засобом правового виховання в коледжі є створення атмосфери вимогливості щодо сумлінного виконання студентами своїх функціональних обов'язків, дотримання положень і правил внутрішнього розпорядку коледжу, наказів директора, розпоряджень зав. відділень.

В організації та проведенні заходів із правового виховання беруть участь студентський актив, первинна профспілкова організація студентів, куратори навчальних груп.

4.5 Трудове виховання

Трудове виховання - має на меті формування любові до праці та потреби в ній, потреби в набутті знань і вмінь професійно здійснювати діяльність, реалізовувати через неї свої нахили і здібності, виконувати свої обов'язки професійно, відповідально, якісно. Трудове виховання ефективно впливає на становлення і розвиток волі, здатності цілеспрямовано переборювати труднощі,

що виникають на життєвому шляху людини, сприяє усвідомленню цінності праці та її провідної ролі в утвердженні індивіда у суспільстві і розвитку суспільних

відносин, учить правильно організовувати трудовий процес, творчо, ініціативно та зацікавлено ставитись до самої праці, її результатів, до людей, які люблять і вміють працювати.

Трудове виховання здійснюється передусім через залучення студентів до конкретних видів діяльності. Основний вид праці студентів – навчання. Належно

організований навчальний процес спонукає студентів до цілеспрямованого набуття знань і досвіду, сумлінного виконання своїх обов'язків, оволодіння вибраною професією. Формування поваги та любові до праці і потреби в ній відбувається також через пал учення студентів до інших видів діяльності, зокрема громадсько-політичної науково-дослідної, самоврядної, художньої самодіяльності, спортивних змагань, суспільно корисної праці.

4.6 Професійне виховання

Професійне виховання - взаємозв'язане з трудовим вихованням та є його логічним продовженням. Суттю професійного виховання є становлення студента як фахівця. Розв'язанню даного завдання підпорядковується діяльність усіх структурних підрозділів коледжу, адміністрації, відділень, циклових комісій, кураторів груп і кожного викладача.

Навчальний процес в коледжі є основною ланкою професійного становлення студента. Тому принципово важливо поєднувати теорію і практику, з найбільшою ефективністю передавати студентам необхідний обсяг знань і вмінь, навчити їх систематично працювати над собою, вміло користуватися набутими знаннями в ринковій економіці. Лекції, практичні заняття, зустрічі з фахівцями, самостійні заняття в бібліотеці, науково-дослідна робота, підготовка курсових і дипломних робіт - далеко не повний перелік форм роботи на шляху професійного становлення молодих людей. Важливою в цьому процесі є особистість викладача, передусім дисциплін фахового спрямування. Одним з складників професійного становлення є оволодіння знаннями та навиками роботи з людьми, психологічна готовність працювати в ринкових умовах та відповідати за результати своєї роботи.

Результатом професійного виховання є любов і повага до вибраної професії, глибокі та різнобічні фахові знання і вміння, творчий підхід індивіда до розв'язання наявних проблем, готовність приймати нестандартні рішення, особиста відповідальність за справу, відкритість для нових досягнень науки, техніки і практики.

4.7 Естетичне виховання

Естетичне виховання - покликане забезпечувати становлення і розвиток у студентів відчуття, розуміння і потреби у красі, усвідомлення необхідності жити і творити за и законами, з позицій естетичних правил оцінювати явища і процеси навколишньої дійсності. Естетичне ставлення людини до світу пов'язане з емоційним переживанням., насолодою від сприйняття об'єктів, які розглядаються як довершені, гармонійні, прекрасні. Свідомість молодих людей - це відкрите поле для сприйняття різноманітних, нерідко суперечливих, естетичних ідей, поглядів і теорій. Найважливішими завданнями цього напряму виховання є вироблення зрілих естетичних смаків, уміння відрізнити насправді естетичні цінності від хибних, надуманих, формування потреби в естетизації умов праці та проживання. Також необхідно навчити юнаків і дівчат працювати і спілкуватися з пішими людьми красиво, діставати естетичне задоволення від результатів діяльності.

Формування естетичної культури студентів відбувається як у процесі навчання, так і в позанавчальний час. Теоретичним підґрунтям естетичного виховання є дисципліни соціогуманітарного спрямування, передусім історія, філософія, соціологія, культурологія. Чуттєво-емоційна компонента значною мірою реалізації через участь студентів у художній самодіяльності, гуртках, на виховних годинах, а також залучення до відвідування театрів, виставок музеїв, зустрічей з діячами літератури і мистецтва, проведення творчих вечорів, читання художньої літератури та поезії, слухання музики, Значну

роль в естетичному вихованні відіграють національні естетичні градації, народна творчість.

4.8 Виховання культури поведінки та спілкування

Виховання культури поведінки та спілкування спрямоване на набуття сукупності усталених морально-естетичних і соціально значущих якостей особистостей, які виявляються в повсякденному житті та умінні співіснувати з іншими людьми.

Виховання культури поведінки ставить за мету засвоєння моральних вимог суспільства, закріплених у нормах, принципах та ідеалах, та їх інтеграцію в особистий досвід. Культура поведінки охоплює:

- зовнішній вигляд;
- автономність та ролі;
- імідж і презентація;
- стиль життя і репрезентування себе.

Виховання культури спілкування, у свою чергу, передбачає формування таких якостей:

- гуманності, толерантності;
- уміння передбачати морально-психологічні наслідки своєї поведінки;
- здатності до компромісів.

4.9 Виховання культури навчальної та науково-дослідної діяльності

Виховання культури навчальної та науково-дослідної діяльності розглядається як цілісна, багатовимірна, відкрита особистісною ціннісно-орієнтована система творчої самореалізації, саморозвитку, самовиховання, заснована на інтеграції логічних, інтуїтивних, евристичних, рефлексивних, емпатійних компонентів.

До найбільш ефективних педагогічних технологій, які забезпечують саморозвиток і самовиховання студентів, належить:

- технологія проблемно-пошукового навчання;
- особистісно-орієнтовані технології організації навчально-виховної діяльності студентів;
- тренінги творчого саморозвитку, особистості зростання, релаксації, аутотренінгу;
- ігри - дослідження;
- інформаційні технології.

4.10 Екологічне виховання

Екологічне виховання спрямоване на утвердження у свідомості студентів знань про природу як єдину основу життя на Землі, переконань про необхідність гуманного ставлення до неї, особисту відповідальність за майбутнє, формування вміння здійснювати діяльність, дбайливо оберігаючи довкілля.

В екологічному вихованні беруть участь усі викладачі, куратори студентських академічних груп, первинна профспілкова організація студентів.

Важливе значення має участь студентів в акціях екологічного характеру, зустрічі з ученими і представниками екологічних організацій.

Принципово важливим аспектом екологічного виховання є усвідомлення і студентами потреби робити у процесі майбутньої професійної діяльності все від них залежне для забезпечення екологічно чистих умов виробництва.

4.11 Фізичне виховання

Фізичне виховання - це розвиток і зміцнення здоров'я студентів, їхніх фізичних задатків та здібностей, утвердження активного, здорового способу життя, вироблення вмінь самостійно використовувати форми і методи фізичної культури в процесі власної життєдіяльності. Даний напрям виховання охоплює пропаганду здорового способу життя і конкретну діяльність, спрямовану на фізичне вдосконалення та фізичне загартування молоді. У сучасних умовах вкрай важливою є робота зі студентами щодо роз'яснення шкідливості і вживання алкогольних напоїв і наркотичних речовин, куріння; також необхідно проводити профілактичні заходи щодо запобігання різноманітним захворюванням.

Фізичне виховання здійснюється на заняттях із фізичної культури, через участь юнаків і дівчат у роботі спортивних секцій, під час спортивних змагань, туристичних походів. Організовує та проводять роботу в даному напрямі ЦК Фізвиховання, первинна профспілкова організація студентів.

5 Організація виховної роботи

У коледжі створена система виховної роботи, дає можливість охоплювати виховним впливом усіх студентів - від першого курсу до останнього, здійснювати виховний процес як у навчальний, так і в позанавчальний час. Виховання студентів забезпечується через діяльність усіх структурних підрозділів коледжу від студентської академічної групи до адміністрації.

5.1 Суб'єкти, що забезпечують реалізацію виховної роботи в коледжі

Суб'єктами, які організовують забезпечення реалізації концепції виховання студентів коледжу, є:

- адміністративна рада коледжу;
- рада відділення;
- завідувачі відділень;
- заступник директора з виховної роботи;
- куратори;
- практичний психолог;
- первинна профспілкова організація;
- гуртки за інтересами;

- вихователь гуртожитку;
- студентська рада

Усі зазначені суб'єкти планують свою роботу посеместрово, підбиваючи її підсумки в кінці навчального року з відповідними висновками щодо дальшого поліпшення системи виховання в коледжі на наступний період.

Для того щоб дізнатися про потреби та інтереси студентів, їхню ціннісну орієнтацію, специфіку сприйняття процесів суспільного життя коледжі проводяться соціологічні опитування студентів.

В організації та здійсненні процесу виховання широко використовуються можливості комп'ютерної техніки, зокрема Інтернет.

Контроль з метою досягнення високих результатів виховної роботи, планування, реалізацію і координацію виховних заходів задля підвищення їх загальних підсумків покладено на заступника директора з виховної роботи.

5.2 Роль кураторів академічних груп

Завдання інституту кураторства в сучасних умовах - допомогти розібратись і організувати, а не нав'язувати погляди, не підмінити студента в його діяльності. Важливим є також те, щоб робота кураторів не йшла в розріз зі студентським самоврядуванням, а доповнювала б його, утворюючи єдину демократичну виховну систему. Особливо потрібна допомога куратора у взаємодії студентів із структурами і службами, які здійснюють навчальну й позанавчальну діяльність.

Найважливішими напрямками діяльності кураторів є:

- адаптація першокурсників до нових умов навчання;
- допомога студентам у розв'язанні їхніх соціально-побутових проблем і організація дозвілля;
- допомога у формуванні в студентській групі атмосфери дружби, доброзичливості, згуртованості та взаємної підтримки, в усвідомленні причетності її співтовариства викладачів і співробітників, об'єднаних однією організаційною культурою, системою поглядів і цінностей.

Отже, найважливішим завданням удосконалення роботи куратора є допомога студентам в організації таких заходів, які дозволили б глибоко усвідомити, зрозуміти, відчувати і сприйняти традиції коледжу, його ціннісні орієнтації, ті стосунки і норми, які традиційно лежать в основі відносин і взаємодій навчальному закладі та за його межами.

Удосконалення діяльності кураторів передбачає також цілеспрямовану роботу за такими напрямками:

- проведення з кураторами спеціальних тренінгів і семінарів, на яких вони одержують інформацію про вікові особливості студентів, про результати діагностики їхніх індивідуальних якостей та інтересів, про специфіку взаємодії зі старшими студентами, про нові методи та підходи у сфері консультування і підтримки студентів;

- надання допомоги у розв'язанні складних професійних ситуацій з боку психолога;
- Видання методичних рекомендацій для допомоги кураторові з оновленою інформацією при особливості роботи зі студентами.

5.3 Організація роботи кураторів

Загальна координація діяльності кураторів у групах провадиться зав. відділень та заступником директора виховної роботи з урахуванням загального плану виховної роботи на відділеннях та в коледжі.

Планування координації роботи кураторів на рівні коледжу здійснюється

заступником директора з виховної роботи та зав. відділень.

План роботи кураторів передбачає:

- систематичні зустрічі куратора з академічною групою для проведення планових та позапланових заходів;
- систематичні зустрічі куратора з викладачами, що ведуть заняття у цій академічній групі, для одержання інформації про успішність, опанування професійних програм та дисциплінованість студентів;
- звіти куратора заслуховуються на засіданнях (циклових комісій, радах відділень

У розкладі занять усіх навчальних груп передбачаються виховні години.

5.4 Основні завдання роботи куратора

Головним завданням у діяльності куратора є реалізація на рівні академічної студентської групи комплексного процесу виховання у таких напрямках:

- ставлення до суспільства (громадянське виховання, орієнтоване на формування суспільних якостей особистості - громадянської самосвідомості, поваги до закону, суспільної активності, відповідальності, професійної етики);
- громадські відносини (виховання людяності) як із громадянсько-правової, так і з моральної позиції - поваги до прав і свобод особистості, релігійної та етнічної толерантності, гуманності, порядності);
- ставлення до культури (виховання поваги до культурних цінностей та досягнень людства, виховання духовності);
- ставлення до професії (опанування професійної етики, розуміння суспільної місії своєї професії, формування відповідальності за рівень своїх професійних знань та якість праці);
- особисті стосунки (сімейне, екологічне виховання, пропаганда здорового способу життя).

5.5 Заходи організаційно - виховної роботи:

- знайомство з групою студентів (зустрічі, індивідуальні бесіди, групові

збори);

- відвідування гуртожитку (не менше 2-х раз на тиждень);
- ведення журналу куратора навчальної групи;
- обговорення питань успішності й дисципліни (забезпечення навчальними посібниками, іншою літературою, організація консультацій, аналіз роботи в бібліотеці, взаємовідносини з викладачами та ін.);
- індивідуальна робота;
- зустрічі з цікавими і видатними людьми України, ветеранами Великої Вітчизняної війни та праці;
- екскурсійна робота, культпоходи в театри, відвідування художніх та інших виставок тощо;
- участь у спортивних змаганнях коледжу;
- участь у заходах відділень та коледжу, художній самодіяльності;
- планування, організація і проведення позааудиторної виховної роботи зі студентами;
- складання письмових звітів про організаційно-виховну роботу зі студентами академічної групи за навчальний рік (подавати звіти голові циклової комісії).

План організаційно-виховної роботи, який органічно поєднує процес навчання й виховання, складається наставником академічної групи за участі групи, активу, кожного студента на навчальний рік за календарним принципом.

Складність процесу становлення колективу академічної групи має об'єктивні причини, головна з яких - переважно індивідуальний характер основних видів діяльності студента. Тож необхідно, щоб члени групи були поставлені в такі умови, які б стимулювали формування психологічної і поведінкової єдності групи, щоб саме організація життєдіяльності об'єктивно ставила її членів у відносини відповідальної залежності.

Великі можливості в цьому плані закладені в ідеї змагання, яке є не тільки засобом розвитку творчої ініціативи й активності особистості, засобом залучення до управління справами колективу академічної групи, виховання високих моральних якостей, але й дійовим засобом зміцнення відносин співпраці, взаємодопомоги, дисципліни та організованості. У коледжі приділяється увага організації та розвитку змагання студентів, причому центр цієї роботи переноситься в академічну групу. Щороку проводиться огляд-конкурс "Краща академічна група". При цьому на перший план висувається якість знань студентів, формування дієздатності колективу групи.

5.6 Організаційно-методична робота семінару кураторів

Діяльність кураторів здійснюється на підставі Положення про коледж та визначається такими основними документами: законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Державною національною програмою «Освіта. Україна ХХІ сторіччя», Концепцію виховання дітей та молоді в національній

системі освіти, відповідними інструктивно-методичними документами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Організація семінару кураторів академічних груп

Семінар кураторів проводиться з метою координації зусиль педагогічного колективу коледжу з підвищення ефективності навчально-виховної роботи зі студентами.

Роботу семінару направляє та координує заступник директора з виховної роботи, організовує роботу методичний кабінет

Основними завданнями семінару кураторів є:

- визначення завдань з виховної роботи на навчальний рік;
- удосконалення системи роботи кураторів;
- покращення методики виховного впливу та якості складання планів;
- проведення обміну досвідом роботи кураторів у навчальних групах;
- проведення занять із кураторами за спеціальною тематикою.

6 Студентське самоврядування.

Дана форма є особливою для самостійної громадської діяльності студентів у реалізації функцій управління життям студентського колективу згідно з цілями та завданнями, які постають перед ними. Вона є елементом загальної системи управління виховним процесом у коледжі та передбачає максимальне врахування інтересів та потреб студентів на основі вивчення громадської думки і конкретних ініціатив.

Можна узагальнити такі основні завдання студентського самоврядування:

- формування у студентів відповідального і творчого ставлення до навчання;
- громадської діяльності та суспільно корисної праці;
- сприяння оволодінню кожним студентом навичками продуктивної самостійної роботи й наукової організації праці, всебічному розвитку особистості завдяки долученню до різних видів діяльності;
- забезпечення принципності, об'єктивності та компетентності в реалізації прав студентів;
- формування у членів колективу на основі самостійності навичок прийняття рішень з питань студентського життя, активної життєвої позиції, навичок управління державними і громадськими справами;
- виховання у студентів почуття господаря у своєму навчальному закладі, поваги до закону, норм моралі та правил спільного проживання;

- створення умов нетерпимості до правопорушників, пияцтва та інших антисуспільних виявів;
- надання допомоги адміністрації, викладацькому складу в організації та вдосконаленні навчально-виховного процесу (через своєчасний всебічний аналіз якості знань студентів, причин низької успішності тощо);
- пошук і організація ефективних форм самостійної роботи студентів;
- організація вільного часу студентів, сприяння всебічному розвитку особистості кожного члена студентського колективу.

В.о. заступника директора
з виховної роботи

Юрисконсульт

В.Ю.Григоренко

О.Б. Якобчук